

Jaarverslag van het jaar 2024 – Rederijkerskamer 2024

Wanneer schrijft een griffier zijn jaarverslag? Juist, ja, in de periode rond oud en nieuw, als allerlei muziekljsten de radiorevue passeren. Ook ik kon het dit jaar niet laten het jaarverslag van de rederijkers in lijstvorm te gieten, maar in tegenstelling tot wat gemeengoed is, zal ik starten met de topactiviteiten om te eindigen met een iets minder geslaagde lezing. Elk huishouden heeft zijn kruiske te dragen, zei mijn moeder altijd, en dat is bij ons niet anders.

Hier gaan we. Of toch niet want bij het overlopen van het jaarprogramma en het opmaken van een rangschikking stoot ik al vlug op een obstakel. Het lijkt me onmogelijk te werken met een strikte rangorde bv. van 1 tot 10. Ik hou het dan maar bij de categorieën 'Top' – 'Zeer goed' – 'Goed of Behoorlijk' en 'Goed geprobeerd'. Deze keuze is vanzelfsprekend deels subjectief. Deels want vrijwel altijd door de andere leden van de eed bij de evaluatie van de activiteit bevestigd, maar vanzelfsprekend heeft ook een eed de absolute waarheid niet altijd in pacht.

In de categorie 'Top' starten we in het najaar met de lezingen van Carl De Vos en Jan Tytgat. Beide heren zijn specialisten en autoriteiten in hun vakgebied en zijn daarom uitgegroeid tot bekende tv-gezichten en niet weg te slaan uit vele duidings- en nieuwsprogramma's. Nu, op zich is dat ook weer geen referentie voor kwaliteit want de BV's die ondertussen onze avonden vullen met onnozelheden, nietszeggende quotes en emotionele gesprekjes met het thuisfront zijn niet op vele handen te tellen. Zo hebben we net de eerste afleveringen van 'De rugzak' bekeken. Jullie ook? Dan weet je meteen wat ik wil zeggen. Ik wil geen namen noemen maar ... als je VDK in het vizier neemt. Niet met 'COCK' maar met 'KOCK', ja dat is werkelijk dé primus inter paris (de eerste onder zijn gelijken) van de banalisering, het vrijwel niets te zeggen hebben of het bijna inhoudsloze, de meelijwekkende glimlach. Sorry, ik moest even ventileren.

Maar niet zo bij Carl De Vos. De man liet zijn deskundig kennersoog vallen op de huidige nog steeds bezig zijnde regeringsvorming en gaf enkele voorspellingen mee. Het is en blijft een spraakwaterval die Carl De Vos, een streling voor het Rederijkersoor. Samen met professor De Clercq als moderator van dienst brachten ze ons een topavond.

En wat gezegd van Jan Tytgat, de drugsprofessor? Hij loodste ons doorheen de verschillende soorten van drugs, hun werking en de gevolgen voor ons brein en bij uitbreiding ons lichaam. Bij de meest populaire drug bleef hij het langst stilstaan: alcohol. Hoeveel mag je gebruiken als je nog met de auto de baan op moet? Vanaf hoeveel eenheden alcohol spreekt men over verslaving. Dat van die verslaving viel al bij al nog mee, allez vanuit het oogpunt van de drinker toch, en werd nadien zelfs op een beetje ongeloof onthaald. Pas vanaf 8 eenheden per dag heb je dus een probleem. Maar om in een auto achter het stuur plaats te nemen, heb je echt niet veel nodig. Zo te zien zijn de meesten met de fiets zijn vanavond?

Top waren ook onze toneelvoorstellingen in juni. De Pruimelarestraat werd in openlucht gebracht door een schare van oude en nieuwe gezichten. Het decor was de slordige aftandse omgeving van de papiercontainer en het balkot aan de Knesselaarse sportterreinen. Het werd de habitat van een plejade aan zonderlinge figuren die één zaak gemeen hadden. Ze woonden in de Pruimalerestraat en voelden zich al dan niet deelgenoot aan de daden van hun buur, de moordenaar van Muizen. In een recensie las ik dat het stuk een weerspiegeling was van het echte Vlaanderen, la flandre profonde. Oei, nu sluipt een woordje Frans in mijn jaarverslag. Never mind, zou een BV onmiddellijk riposteren. By the way, wat is dat toch met de vele Engelse termen, wether relevant or not, die constantly worden gebruikt? De bevolkingsgroep die zich daar zonder enige concurrentie het meest aan bezoldigt, zijn weer diezelfde BV's. Insane soms. Maar ook dat fenomeen zal in de toekomst ongetwijfeld deel uitmaken van la Flandre profonde. Om terug te komen op de Pruimelarestraat: proficiat aan de toneelploeg.

In de categorie ‘zeer goed’ brengen we de lezing onder van Jeroen Reygaert. Ik had altijd al een vrij hoge dunk van Duitsland als een efficiënte economische grootmacht. En puntlichkeit en grundlichtheid zijn dé kenmerken van onze Oosterburen. ‘Kan wel zijn’ zo poneerde Reygaert, de Duitsland-kenner van de VRT, maar net die strikte houding doet hen nu de das om. Duitsland loopt achter op vele Europese landen en zeker wereldwijd als het gaat over vernieuwende producten of de uitrol van het internet.

Toch wel een verrassende kijk op een in het nabije verleden economische krachtpatser die momenteel op lemen voeten rond sukkelt, zo blijkt.

Jeroen Reygaert gaf echter nog één tip mee als uitsmijter: ga eens op reis naar Zuid-Duitsland in de plaats van steeds weer Zuid-Franse oorden op te zoeken. Mmmja ... ik zal er nog eens over nadenken, maar een reis moet ook gezellig blijven he. En Duitsland én gezellig?

Ook de 11 juli uitstap was een voltreffer, vooral het bezoek aan de bouwput waar de Oosterweel tunnelementen worden vervaardigd was indrukwekkend en nog indrukwekkender wordt het ongetwijfeld als diezelfde tunnelementen als drijvende dozen naar Antwerpen worden geduwd of getrokken waar ze in de Schelde worden afgezonken. De meningen over het gegidst bezoek aan Oostende waren ietwat verdeeld, afhankelijk van de gids die ons meetroonde doorheen de koningin der badsteden. Olijk of hoe omschrijf je zoiets in één woord, was onze buschauffeur. Eens te meer een aanrader als je van een avontuurtje op onze Belgische wegen tijdens een busuitstap houdt.

De algemene ledenvergadering in januari opgeluisterd door de lokale standup comedian Tim Loobuyck werd eveneens dik gesmaakt. De stemming zat er al van bij zijn begroeting goed in en het werd er alleen maar beter op. Hij had het vooral gemunt op ons, de 60 plussers. Ik citeer Tim Loobuyck: de Rederijders zijn ontstaan ergens in de middeleeuwen en dat is aan sommige aanwezigen hier duidelijk te zien.

Ook de afsluiter van ons werkjaar mocht er best wel wezen, het jaarlijks terugkerende patroonsfeest. De eerste van hopelijk vele wervelende en inspirerende activiteiten van de Rederijders dat werd opgeluisterd in het kersverse en volgens onze burgervader geheel toevallig pas voor de lokale verkiezingen klaar geraakte KarminA. Zo waren er nog vele Aalterse projecten die geheel toevallig in de drie weken voor de gemeenteraadsverkiezingen afraakten of zo goed als afraakten. Ja, wie gelooft in lotsbestemming moet niet bij onze burgemeester aankloppen. Het leven wordt volgens de man bepaald door louter toeval.

Goed het patroonsfeest, dus. Na een soort van verwelkomingsreceptie trokken we richting tribune voor de speech van onze deken die hij eindigde met de vaststelling dat Knesselare een kweekvijver van talent is en blijft. Zo werd de brug geslagen naar het muzikaal duo, Lammens en Claeyss, dat ons vervolgens een uur mooie sfeervolle popnummers bracht. Beide jonge muzikale talenten pakten zonder veel moeite de aanwezige Rederijders in. De eerste met zijn prachtige stem en de tweede met virtuoos gitaarspel. Knap werk.

Nadien mochten we aanschuiven voor een walking dinner (Nederlandse vertaling volgens Chat GPT ‘lopend diner’, ja, dan houden we het maar bij walking dinner)

Attractiepool van de avond was tot mijn verrassing echter een van de serveuses van de traiteur. Een bevallige en sympathieke 43-jarige dame uit Maria Aalter, Vanessa Spaerkeer, die blijkbaar in Bake off Vlaanderen 2024 had getriomfeerd. De Rederijders zijn ongetwijfeld cultuurminnaars maar ook genietters van het lekker gebak want volgens Vanessa werd ze nog nooit zoveel herkend en aangesproken over haar overwinning als op deze mooie en geslaagde avond. Ook zij had genoten, zoveel was duidelijk. Of hoe je zomaar BV kan worden. Binnenkort mag ook zij zich ongetwijfeld opmaken voor en tocht door de woestijn, de beklimming van een of andere berg of

misschien wel een krokodillenjacht in Australië, samen met een nieuw opengetrokken blik aan andere BV's.

Een andere lezing die eruit sprong was die van Dominique Adriaens. Vooraf was ik nogal sceptisch: hoe kan je in godsnaam een rederijkerspubliek meer dan een uur zoet houden met het verhaal achter zeepaardjes? Gewoon, je brengt een goed verhaal en je brengt dat verhaal goed. Meer bepaald het zeer wendbare staartje van het zeepaardje kreeg die mans bijzondere aandacht. De manier waarop dit uiteinde werkt kan gebruikt worden bij tal van praktische toepassingen, denk maar aan een nieuw soort brace, stabiel en flexibel tegelijkertijd.

Vier andere activiteiten geprogrammeerd tijdens het voorjaar catalogeren we tussen 'zeer goed' en 'goed'. Simone Milsdochter liet haar licht schijnen over 'fake news', leugens die via oneliners of bewerkte beelden worden verspreid om mensen te beïnvloeden in soms waanzinnige overtuigingen, zoals het gedacht dat de wereld wordt bestuurd door reptielen. Vele aanhangers van Trump zijn daarvan overigens overtuigd. Hijzelf waarschijnlijk nog het meest. Ze bracht een soort van theatrale lezing of conference met als titel Fektsjek. Zeker onderhoudend maar we werden nu ook niet omver geblazen door nieuwe inzichten.

Bart Van Craeynest maakt zich zorgen over de gezondheidstoestand van onze economie en is er van overtuigd dat België beter kan. De verkiezingen moesten een regering baren die het aandurfde de juiste beslissingen te nemen zodat onze economie terug op de rails werd gezet. Alleen, zo eenvoudig is het blijkbaar allemaal niet.

Het bezoek in Aalter aan de tentoonstelling van Antoon De Clercq kan op zijn minst als boeiend omschreven worden. Heel zeker de rondleiding door Paul De Doncker in Veilige Haven en doorheen het centrum van Aalter was heel interessant en voor velen een kennismaking met een onbekende kunstenaar. Onder de vele werken van amateurkunstenaars die zich lieten inspireren door Antoon zaten ook bijzonder fraaie creaties. De duur van het de rondleiding was ruimschoots voldoende en de reden zal elke deelnemer wel bekend zijn, maar de inhoud was prima.

Hetzelfde kan gezegd worden van ons bezoek aan brouwerij 'The Musketeers' in Sint Gillis Waas. Interessante rondleiding in de kleine brouwerij waar het Troubadoer bier wordt gebrouwen, gevolgd door een proeverij in de mooie en ruime verbruikerszaal. De IPA-bieren gingen bij de meesten lekker binnen en zij die een klakken lieten staan werden aangepord om het over te gieten in het glas van de buur, kwestie van niets verloren te laten gaan.

Blijft over Chris Picavet en zijn zoon in de categorie 'goed geprobeerd'. We hadden veel verwacht van deze sportjournalist niet in het minst omwille van zijn spitante en cynische commentaren bij grote sportgebeurtenissen. Zijn zoon was, zo beweerde hij, een levende voetbalencyclopedie. Dat kan allemaal wel goed zijn en de Picavets zijn ook ongetwijfeld brave mensen maar daarmee heb je nog geen spitante lezing over ongetwijfeld smeulige voetbalverhalen. Inhoudelijk behoorlijk maar de verpakking was minder geslaagd.

Kan gebeuren. Al bij al een zeer goed jaar voor de Rederijkers en dat resulteerde in veel sterk gewaardeerde en druk bijgewoonde activiteiten.

Zo dat was het jaaroverzicht van de Knesselaarse Rederijkers. Over het wereldgebeuren heb ik niets te vertellen want ik wil eindigen in schoonheid en daarom haal ik enkele eerder 'kleine nieuwsfeiten' op die het voorbije jaar 2024 opfleurd en heel wat mensen, mij in elk geval, blij maakten of op zijn minst tevreden stemden.

Zo ging bij het begin van 2024 de tv-reeks Chantal 2 van start. Of je nu wil of niet, maar in die serie gaat een blijde wereld open, een wereld die heel ver van de echte wereld staat en dat doet deugd. Loveringem, het kon ook het dorp van Suske en Wiske zijn.

Ook sportprestaties kunnen voor het kleine geluk zorgen. In augustus was er het mirakel van Rijsel. De Belgian Cats, onze basketbaldames, winnen met maar liefst 27 punten verschil van Japan en weten zich rechtstreeks te plaatsen voor de kwartfinales van de Olympische Spelen basketbal. Ongezien spannend.

In september stonden overal in Vlaanderen heel wat zonnebloemvelden in volle bloei. Het geel domineerde de akkers. Van Gogh vertoefde een poos bij ons.

Emile Claus, de schilder van het licht, kreeg of krijgt een prachtige overzichtstentoonstelling in het MUDEL van Deinze. Bij Claus was er zoveel zomer in zijn taferelen met vaak authentieke beelden over de boerenstiel. Je hebt nog ruim 14 dagen om een bezoek te brengen.

En ... Daphne Agten werd niet de slimste mens ter wereld maar in elk geval, zoals in De Standaard werd geschreven, wel de mooiste mens ter wereld; slim, genereus, warm en kwetsbaar. Ze schitterde in het voorjaar al in de film Holy Rosita.